

10-06-2018 Antonius van Padua

+ Welkom op deze tiende zondag door het jaar. Elke zondag van het jaar heeft zijn eigen liturgisch karakter. Bij sommige zondagen is dat karakter meer uitgesproken, zoals Kerstmis, Pasen, Pinksteren. Maar het leven voltrekt zich daar tussenin, en vooral op de lange reeks zondagen na Pinksteren, zoals vandaag. Voor onze kerkgemeenschap echter krijgt deze dag een bijzonder karakter omdat vandaag de vrijwilligers centraal staan. Aanstonds wordt het verhaal gelezen van Adam aan wie gevraagd wordt: ‘Adam, waar ben je?’ Vrijwilliger of niet, het is een vraag die ieder wel eens heeft gehoord of aan zichzelf gesteld: ‘waar ben je? Waar ben ik?’. Die vraag stellen we niet alleen in het enkelvoud, maar ook in het meervoud. In onze Antonius van Padua kerk klinkt die vraag ook ‘waar zijn we?’. Na deze viering zal Rob van Woerkom, namens het management team, op een of andere manier dezelfde vraag stellen ‘Antonius, waar ben je?’ en hij zal een voorlopig antwoord geven. Deze zondag en deze viering zetten ons even stil bij die alledaagse en zeer speciale vraag: ‘waar ben ik; waar zijn wij?’.

Kyrie *Gloria*

Gebed

Aanwezige, U die de ruimte vult van deze kerk, geef ons de genade werkelijk thuis te raken in uw aanwezigheid. Geef ons het besef dat wij gemaakt zijn naar U toe.

Genesis 3: 9-14

Marcus 3: 2-35

Overweging

De Schrift biedt ons in de liturgie van vandaag twee verhalen aan.

In de evangelielezing vertelt Marcus een verhaal rond een vraag aan Jezus die medestanders en tegenstanders aan hem stellen: ‘Jezus, waar ben je?’ Word je opgeslokt door het volk dat enthousiast over je is? Ben je nog wel thuis bij je familie? Ben je in het rijk van Beelzebub, de vorst van het kwaad? Ben je nog wel van deze wereld? Waar ben je? Je moeder en je broers maken zich zorgen over je en vragen naar je. En dan komt zijn antwoord. Ik moet in het huis van mijn Vader zijn; daar zijn ook mijn moeder en mijn broers.

Het boek van de schepping vertelt een verhaal rond dezelfde vraag: ‘Adam, waar ben je?’ Een mensenvraag die niet alleen wordt gesteld aan de oude Adam, maar ook aan de nieuwe Adam: waar ben je, waartoe behoort je, waartoe beken je je? De oude Adam en Jezus, de nieuwe Adam, en alle Adams en Eva’s die de wereld bevolken, horen van tijd tot tijd op een of andere manier die vraag: ben je op je plaats? Ben je niet verdwaald? Ben je waar je zijn moet?

De oude Adam is in de tuin die wij paradijs noemen. Maar als God hem roept, verbergt hij zich. Hij heeft van de verboden vrucht gegeten. Vol schaamte durft hij zich niet te vertonen. Die reactie van zich verbergen is niet vreemd. Zijn gevoelens en gedrag zijn herkenbaar. Als

je iets verkeerd hebt gedaan, loop daarna je anders over straat dan wanneer je terugkomt van iets goeds dat je gedaan of beleefd hebt. In het eerste geval loop je daar met het gevoel dat iedereen je aankijkt. Je zou wel voor die blikken willen wegkruipen. In het tweede geval loop je over straat met het gevoel: bekende of vreemde mensen, wie dan ook, ik hoor erbij, ik mag er zijn; hier hoor ik thuis.

Waar ben je; waar hoor je thuis? Laten we nog even ingaan op wat Jezus zegt: 'Ik hoor thuis in het huis van mijn Vader'. Hij voegt daaraan toe: 'Daar zijn ook mijn moeder en mijn broers'. Het huis van mijn Vader. Dat is een beeld voor de plek waar je in betrekking staat tot God. In die relatie wil Jezus iedereen betrekken. Zijn hele boodschap is daar op gericht: de relatie met God te versterken. Ja, hij heeft zieken genezen en lammen doen lopen. Hij staat in voor anderen, met name voor degenen die aan de rand van de maatschappij leven. Maar zijn eigenlijke werk is de band met God vernieuwen. God die hij 'abba' noemt. Dat is een koosnaam voor 'vader'. Bij hem ligt de centrale plek van zijn leven: in het huis van mijn Vader.

Wij werken als vrijwilligers ook op de plek die we de erenaam geven: Huis van God – Huis van de buurt. Met alles wat wij van hieruit beleven en doen, mag het een plek zijn, en steeds meer worden, waar je het gevoel hebt: hier hoor ik thuis. Hier hoor ik woorden van leven, hier mag ik samen met andere mensen delen in het brood en de wijn, van hieruit mag ik er ook voor andere mensen zijn, met name voor degenen die aan de rand geschoven worden. Hier mag ik de tastbare aanwezigheid beleven van Jezus Christus.

En misschien zet dat gevoel zich door als ik op straat loop in de buurt.

Voorbede

Laten wij bidden voor al diegenen die zich inzetten om deze kerk een huis van God en een huis van de buurt te laten zijn.
Laat ons zingend bidden.

Laten wij bidden voor de elf jonge mensen van onze parochie Heilige Stefanus, die deze zondag het vormsel ontvangen in de Agneskerk; dat zij het vuur van de heilige Geest mogen ervaren en levende stenen zullen zijn voor de opbouw van de Kerk in Nijmegen.
Laat ons zingend bidden.

Heer, wij bidden U: versterk ons geloof en het vertrouwen in elkaar. Opdat wij levende stenen zijn van een kerk die openstaat voor mensen van alle rassen en talen, voor mensen die al dan niet een huis hebben. Wij vragen U om de geest van gastvrijheid.

Laat ons zingend bidden.